

Та сети са само, человекче, за оныя твоей най-милій дни въ животъ-атъ, кога ти е сърдце-то пливало въ сласти-те на чистъ-тъ радость, защо си былъ щастенъ, ако и да носи нищо самъ на твое-то щастіе принелъ! Сети са, кажъ, и помысли на всеуправляющъ-тъ десницъ Божію, кога-то та е ущедрила! Сети са за оныя блажены дни, кога си былъ пилъ съ възхищеніемъ, за ради толко голъми благодѣланіемъ Божіимъ, съ кой-то та е посипалъ! Ахъ, чи хилади человекцы съ са трудили исто така какъ то и ты, грыжили съ са какъ то и ты; чи пакъ немогоха да получатъ онова, съ кое-то са ты хвалиши и наслаждавашъ! Видиши ли, сичко е това Божіа-та свата десница така уредила! Но сети са и за оныя твои чемерны дни и ужасни положеніемъ, кога-то съ та тешки грыжи оборили; кога-то си като малодушенъ трепералъ въ сърдце-то си, кога-то носи знаалъ що ще да та стирне, и кога си вече и до това былъ дошелъ, чи си самъ себе смърть пожелалъ, чи кажи, человекче, и признай да ли е това случай было, кой-то е отъ съкожъ странъ жалостно-то и заплетено-то твое състоаніе развелъ, и отъ крайно-то недоумѣніе та спаселъ, въ кое-то си очаквалъ? Сети са колко пѣти си нѣкои работи, кой-то съ по себе совсемъ незнатны были, на кой-то носи ни погледалъ, чи пакъ какъвъ съ акъ успивъ имали на твое-то жребіе, а какъ е теченіе-то на твой-атъ животъ совсемъ другій пѣтъ земало и твое-то са състоаніе совсемъ изменило! Видиши ли, и тука е Божіа-та рѣка дѣйствовала и управляла!

Ако ли неспѣшеши, или неможешъ да кажешъ, чи не е така, а то защо така живѣшеши, защо са